



АТОМНИК України

№20 (1119) 24 листопада 2022 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВІСТІ УКРАЇНИ

МІЖНАРОДНЕ ПРОФСПІЛКОВЕ НАВЧАННЯ

Пізнавально, цікаво, інформативно

Україно-данський профспілковий проект UPenergy-2022, участь у якому брали представники Профспілки ЗФ (Данія), Атомпрофспілки та Укрелектропрофспілки (Україна), завершено. Тривав він у режимі онлайн з використанням платформи Zoom з 4 жовтня 2022 року по 15 листопада (кожного вівторка і четверга). Було докладно розглянуто діяльність профспілок Данії на прикладі Профспілки ЗФ: структуру, систему колективного регулювання та соціального діалогу, охорони праці, підготовку профспілкових фахівців, боротьбу данських профспілок з гендерними стереотипами на підприємствах та у побуті тощо.

Питань і уточнень у українських профспілковців до колег з Данії, профспілкових тренерів Йеспера Нільсена, Пера Лемана, Стефена Петерсена, Тіни Фрекс'юс, Сьюзан Фаст Дженсен було дуже багато, оскільки профспілки в Данії є одними з найефективніших у Європі, і працівники тут, дійсно, відчувають себе захищеними. Тому учасники навчання хотіли дізнатися якомога більше про історію створення, структуру, склад, завдання Профспілки ЗФ, стосунки з владою та політичними силами, законодавче поле для профспілок в Данії. Природною є зацікавленість і в контексті майбутнього входження України до складу Європейського Союзу для вивчення необхідних стосунків з європейськими профспілковими організаціями.

На думку учасників проекту, захід відбувся успішно. В умовах повномасштабної російської агресії, попри усі перепони, відключення світла, нестабільність Інтернету, учасники заходу (керівники первинних профорганізацій, члени молодіжних рад Укрелектропрофспілки та Атомпрофспілки), навіть, у мінімальних придатних умовах виявили максимум активності й зацікавленості в навчанні (ті, хто не зміг приєднатися під час сесії, мали можливість поєднати її з записом і взяти участь в обговоренні у групі). Модератори заходу (досвідчений профспілковий тренер Володимир Ковальчук та керівник пресцентру Атомпрофспілки Павло Олещук) продемонстрували неабияку організованість, винахідливість та витримку.

Тому цілком слушним було повідомлення у підсумковій сесії від представника Профспілки ЗФ Йеспера Нільсена, який був вражений фантастичною атмосферою, бажаням вчитися та змінювати на краще ситуацію в Україні з боку українських профспілковців.

Голова Атомпрофспілки Валерій Матов на закінчення зустрічі подякував усім організаторам за велику працю, проведеному на рівні трьох профспілок: «Цей захід засвідчив, наскільки організації готові швидко, ефективно та якісно взаємодіяти». Він також зауважив, що спочатку мав сумніви щодо можливості проведення повноцінного навчання у складній ситуації війни. «Але попри все, цей захід засвідчив, що воно мало сенс, адже навіть у складні часи життя продовжується. Отримана від данської профспілки така різноманітна інформація стала надзвичайно важливим «рюкзаком знань» за спиною українського профспілкового активіста. Без сумніву, подібний міжнародний досвід — це ефективний шлях до удосконалення та підвищення ефективності роботи українських профспілкових організацій. Маю надію, що це початок нашої спільної дороги з Проф-

спілкою ЗФ Данії і з іншими європейськими профспілками», — зазначив Валерій Матов.

Заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков, один із засновників проекту UPenergy, вважає, що проект відбувся успішно, за що подякував організаторам та усьому викладацькому складу, а також і учасникам семінару за активну участь. Трьох представників Атомпрофспілки — Олену Прокопенко і Христину Левченко, а також — Дениса Слободкіна було вирішено відзначити нагородами як кращих слухачів курсу. Укрелектропрофспілка також відзначила своїх трьох активних учасників навчання.

«Такі спільні семінари, з такою потужною, можна сказати — зразковою, профспілкою, як Профспілка ЗФ Данії, дають поштовх до модернізації українського профспілкового розвитку. Особливо сьогодні, коли трансформується усе українське суспільство. Держава Україна зазнає процесу суттєвих, глибоких позитивних змін. Зміни вже розпочалися, але особливо значущими вони мають бути після закінчення війни. Упевнений, що Атомпрофспілка і Укрелектропрофспілка теж проведуть позитивний шлях трансформації, аби відповідати новій державі, яку ми будемо будувати, і новому суспільству, яке вже зараз формується», — сказав Павло Прудніков.

Наприкінці навчального курсу учасники проекту поділилися своїми враженнями від участі у ньому, заповнивши форму підсумкової анкети. У ній вони висловили свої позиції щодо того, що слід врахувати організаторам у подальших навчальних заходах. Також усім хотілося повернутися до зустрічей в режимі «офлайн». 100 відсотків учасників проекту відповіли, що хотіли би продовжити навчання.

Тому прощальні коментарі у групі звучали переважно так. **Христина:** «Дяка мені кожен вівторок та четвер — це як ковток свіжого повітря в цей час! Дякую організаторам, учасникам, тренерам, Атомпрофспілці, Укрелектропрофспілці, Данській профспілці ЗФ, нашим перекладачам за ці чудові 13 сесій і обмін досвідом! Я сподіваюся, що ми скоро всі зустрінемося і гідно попрацюємо! Дякую за єднання! Все буде Україна!»

Тетяна: «Велика вдячність організаторам, модераторам, лекторам, перекладачам за надану можливість навчатися, спілкуватися, розширювати межі своїх знань, багато цікавого дізнатися з досвіду роботи однієї із розвинутих європейських профспілок, якою є ЗФ. Було пізнавально, цікаво й інформативно! Всім бажано мріяти і вірити у Перемогу!!! До нових зустрічей!»

Лілія СОКОЛОВА

21 ЛИСТОПАДА — ДЕНЬ ГІДНОСТІ ТА СВОБОДИ

Вистояли на Майдані — переможемо у війні

З нагоди відзначення Дня Гідності і Свободи на площі біля меморіалу Героїв Небесної Сотні у Вараші відбувся мітинг-реквієм. Цьогоріч цей день проходить під гаслом «Вистояли на Майдані — переможемо у війні!».

Віддати шану патріотизму й мужності українців прийшли учасники Помаранчевої революції і Революції Гідності, військовослужбовці в/ч 3045, представники Рівненської АЕС, влади міста та небайдужа громадськість.

«Стійкість та самовідданість наших воїнів у нинішньому протистоянні російському агресору — наслідок обох українських революцій. Війна змусила нас активніше переосмислювати наше минуле, глибше відчувати й усвідомлювати важливість тих ціннісних орієнтирів, які чітко задекларували Майдани. Варто пам'ятати, що обраний українським народом шлях, хоч і важкий, але незворотний. Свободу треба виборювати, а виборювати — відстоювати. Ми все подолаємо, переживемо і переможемо», — зазначив заступник генерального директора РАЕС з персоналу Богдан Шмигельський.

Представники духовенства відслужили панахиду та помолилися за мужність і патріотизм українців, які з гідністю та често відстоюють світле майбутнє нашої держави.



ЗВЕРНЕННЯ АТОМПРОФСПІЛКИ

Міністру енергетики України
Герману ГАЛУЩЕНКУ

Шановний Германе Валерійовичу!

Атомпрофспілка України підтримує пропозицію ДП НАЕК «Енергоатом» щодо перенесення професійного свята працівників енергетики та електротехнічної промисловості України (Дня енергетика) з 22 грудня на 16 березня. Бо це, дійсно, день епохальної історичної події у житті українських енергетиків, адже енергетична система України завершила об'єднання з європейською енергосистемою.

День енергетика 22 грудня започатковане ще за часів СРСР і дісталось нам у «спадок» від країни, яка припинила своє існування у 1991 році. Його донині відмічає і країна агресор — російська федерація, яка розв'язала повномасштабну війну в Україні.

Народ, який виборює свободу та незалежність, має право і повинен запроваджувати свої свята. Енергетики України, серед яких чимало атомників, наших спілчан, мужньо захищають Україну зі зброєю в руках на полі бою, самовіддано працюють в тилу, волонтерять на благо спільної Перемоги, будуть вдячні за позитивне рішення щодо запровадження суто українського Дня енергетика. Тим паче, що ця ідея належить саме трудовому колективу атомників з Хмельницької АЕС, яку підтримали працівники нашої галузі.

Просимо і Вас, шановний пане Міністре, підтримати цю ініціативу і запропонувати в установленому порядку відповідні зміни до чинного законодавства.

З повагою
Голова Атомпрофспілки

Валерій МАТОВ

КОНГРЕС МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК

День України на Конгресі МКП

5-й Всесвітній конгрес Міжнародної конфедерації профспілок проходив у м. Мельбурн (Австралія). У ньому брала участь делегація Федерації профспілок України на чолі з Головою ФПУ, членом Генеральної Ради МКП Григорієм Осовим. МКП — це всесвітній парламент трудящих, який об'єднує майже 1000 профспілкових діячів із понад 130 країн.

У рамках Конгресу відбувся спеціальний захід, присвячений Дню України. Українська делегація показала велику кількість слайдів, в яких документально було продемонстровано, що таке російська агресія насправді і як українці зустріли агресора. Делегати та численні гості Конгресу побачили, які жахи принесла з собою війна: зруйновану інфраструктуру, знищені лікарні, школи, населені пункти.

Виступаючи перед делегатами Конгресу, Голова ФПУ Григорій Осой та Голова Молодіжного комітету Іванна Храпоу закликали подвоїти зусилля з надання допомоги Україні, адже справжній мир можливий лише після переконливої поразки ворога, звільнення

усіх територій України та забезпечення гарантій того, що будь-яка агресія проти будь-якої країни з боку росії стане неможливою.

Вони розповіли про діяльність ФПУ з надання гуманітарної допомоги внутрішньо переміщеним особам, для яких ФПУ відкрила усі свої санаторії, туристичні заклади та навчальні центри. Висловили безмежну вдячність за солідарність та надання допомоги народу і профспілкам України. Учасникам роздали проект Меморандуму про участь національних та міжнародних профспілок у поверненні миру та відбудові післявоєнної України, який викликав велику зацікавленість. Чимало з делегатів відразу заявили, що вони робитимуть усе, щоб сприяти на-



дання допомоги Україні в її відбудові, та візьмуть шефство над профспілками конкретних регіонів країни. У той же день Голова ФПУ виступив на пленарному засіданні Конгресу.

Визнанням внеску українських профспілок у протистояння російській агресії, в гуманітарну підтримку, безкомпромисну боротьбу з лібералізацією трудових відносин, за обстоювання прав та інтересів працівників стало обрання Голови ФПУ до

Генеральної ради МКП, віцепрезидентом Організації та до її Виконкому.

Український профспілковий лідер подякував усім країнам і народам, що підтримують справедливую боротьбу України проти російського агресора. І перемусім присутнім на Конгресі представникам національних профцентрів і міжнародних об'єднань профспілок, за солідарність і допомогу.

(Закінчення на 2-й стор.)

УРАНОВИДОБУВНИКИ НА ВІЙНІ

Шахтарі воюють розумом

На завершення цього року урановидобувники Кіровоградщини не рапортуватимуть про відсоток виконання виробничих завдань. Натомість вони будуть звітувати бойовими здобутками і подвигами, бо шахти руду «на гора» не видають, а дуже багато працівників узяли до рук зброю.

Чомусь здавна склалася думка, що представники гірничих професій і на війні краще вправляються із завданнями, які потребують значних фізичних зусиль. Навіть у шахтарському середовищі гуляють жартівливі приказки на кшталт «сила є, то розум зайвий». Але насправді сучасні шахти — це інтелектуально-місткі підприємства, де майже будь-яка робота вимагає знань і володіння сучасною гірничою технікою, що нині під зав'язку «нафарширована» електронікою. Звідси і рівень освіти та знань, відповідно і військових звань, що їх мають офіцери запасу — гірники з вищою освітою.

Навіть перелік шахтарських професій і посад нинішніх військових викликає повагу: прохідник, начальник дільниці, заступник головного інженера, електромеханік, підрильник, токарь, водій, гірничий робітник очисного забою, енергетик, слюсар, гірничий інженер, інженер радіаційного захисту, механік дільниці, інженер з охорони праці, нормувальник, зварювальник, машинист електропотяга, бурлильник, директор і т. д.

Наприклад, колишній начальник дільниці Інгільської шахти, капітан ЗСУ Олег Кулігін, який загинув у вересні 2014 року в Донецькому аеропорту від осколко, був відзначений державною нагородою як умільний організатор мінової оборони. 9 серпня 2015 року в Луганській області загинув старшина роти Олександр Пашко, який на шахті працював кріпильником, був кращим бомбардиром і капітаном футбольної команди селища Смоліного. 15 грудня 2014 року в зоні АТО, рятуючи товариша, загинув командир інженерно-саперного відділення Віталій Лашкул — гірник очисного забою. У березні 2022 року внаслідок ворожого ракетного обстрілу аеропорту Канатова загинув боєць Кропивницької тероборони, начальник дільниці шахти Сергій Савченко. У серпні війна забрала життя профспілкового активіста Сергія Чернута... І це далеко не повний перелік гірників, які віддали своє життя за Україну.

Сьогодні воюють сотні гірників, серед них гранатометник Василь Щербина, колишній електромеханік дільниці, мінери Дмитро Бондарев, профспілковий активіст, та Максим Алішкевич, заступник головного інженера шахти, танкіст Сергій Амброзьев, директор шахти, та інші. Взагалі, кількість мобілізованих з одного підприємства Кіровоградщини не здивуєш, йдеться про якості воїнів-гірників. Військові досить швидко і високо оцінюють здіб-

ності та знання гірників, призначаючи їх на відповідні посади. Наші шахтарі воюють мінерами і саперами, мінометниками, коригувальниками, танкістами, розвідниками, водіями, мінометниками-артилеристами, ремонтниками, військовими будівельниками, піхотинцями, снайперами, серед них є моряки і навіть підводники (це на майбутнє). Хоча самі хлопці розповідали, що інколи їх направляли служити не за спеціальністю, а туди, де райвійськомат мав кадровий дефіцит, адже шахтарі дисципліновані й ніхто не ухилявся від отримання повістки. Буває, людей зі спеціальною освітою і військовою підготовкою та досвідом направляли туди, де потрібно працювати не головою, а м'язами — військової бюрократії думати не потрібно, їй важливо доповісти про кількість.

Що можуть на війні шахтарі — видно на прикладі голови профкому шахти, гірничого монтажника і механіка з вищою освітою Михайла Мельника, який зараз перебуває на лікуванні. З 2014 року йому довелося бути бойовим медиком, помічником гранатометника, займався він і обслуговуванням засобів електронної та повітряної розвідки — усе це завдяки знанням і гірничою досвідом.

Михайло трішки розповів про особливості служби шахтарів: «По шtatці гірників ставлять туди, куди необхідно, це, як кажуть, без різниці, але все одно хороший командир розставляє бійців куди потрібно».

У мене у 2015 році в групі, яка займалася безпілотниками, був кулеметник, мінометник, розвідник, я — зв'язковець, тобто без різниці, ми працювали там, де могли краще застосувати свої знання і принести користь. Треба знати і швидкість вильоту снаряда, і траєкторію, і тип зброї, і багато іншого, тому якщо людина технічно підготована, як у шахті, то й військова справа вдається. Знань, що в шахті, що на війні, потрібно багато. Але при цьому всі мають копати окопи, бо від цього залежить життя. Зараз моя зброя важить 30 кілограмів, 4,5 кг важить одна «улітка» (барaban з набоєм), а їх 5 штук. Тут, звичайно, треба сила, але коли виставляєш, потрібно розраховувати параметри. А також вираховувати цілі для ураження, тому є фізична сила, але є і знання, і вони важливіші. Приказка «сила є, розуму не треба» у нас не працює. Так і напишіть: шахтарів призивають не лише через фізичну силу, а більше через знання й освіту, які на війні дуже важливі».

Сергій ПОЛУЛЯХ

КОНГРЕС МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК

День України на Конгресі МКП

(Закінчення)

Початок на 1-й стор.

Говорячи про необхідність нового Громадського договору, очільник української делегації зазначив: потрібно визнати, що в реальному житті інша сторона соціального контракту перестала його виконувати. Це видно по глобальних індексах МКП дотримання прав трудящих. Це глобальний виклик для усього профспілкового руху, що торкається й України, в якій транснаціональний капітал через своїх лобістів протягує антипродові та антипрофспілкові закони на користь бізнесу. Неолібералізм ставить під загрозу колишні соціальні завойовані трудящих. Профспілки України роблять усе можливе в умовах воєнного стану, щоб захистити працівників. Не оцінимо підтримку в цьому українські профспілки отримувати від МКП і ЕКП. Потрібно підштовхнути українську владу переглянути соціально-трудову політику і привести її у відповідність зі стандартами соціальної Європи як країни-кандидата в члени ЄС, — вважає він.

З приводу прийняття Програми дій МКП та обрання Генерального секретаря і його команди Голова ФПУ висловився на підтримку кандидатури Генерального секретаря ЕКП Луки Вісентіні. Він подякував Шаран Барроу, яка на посту Генерального секретаря

зуміла зробити МКП це більш авторитетною організацією.

Завершив свою промову Григорій Осовий словами: «Згуртовані й мобілізовані рішеннями Конгресу ми продовжимо справедливий борець! Хай живе профспілкова солідарність! Слава героїчному народу України!»

На 5-му Всесвітньому конгресі МКП прозвучало і звернення молоді Федерації профспілок України: «Ми, молоді профспілки України, покинули свої сім'ї та робочі місця, щоб захищати свою країну».

Сьогодні наші діти, учні та студенти, навчаються у бомбосховищах.

Наші енергетики ремонтують енергетичні об'єкти, щоб у домішках у людей було світло та тепло. Наші лікарі оперують під обстрілами.

Наші залізничники евакуують людей з-під обстрілів.

Ми живемо в умовах ядерного тероризму. І водночас ми волонтеримо і допомагаємо нашим захисникам. Тому що ми не боїмося! Не боїмося захищати право на свободу та демократію, право жити вільно.

Але в нашій боротьбі нам необхідна ваша солідарна підтримка. Тоді людяність та правда переможуть».

Олексій КОРЕЦЬКИЙ

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Гендер у контексті профспілкової роботи

У рамках фінальної сесії україно-данського проєкту URepergu (інформація на першій сторінці) Сюзан Фаст Дженсен, тренерка з Данії, провела лекцію на тему «Гендерна рівність та інклюзивність (залученість) на ринку праці». Сюзан займається у Профспілці ЗФ (Федерації профспілок працівників Данії ЗФ) питаннями гендерної рівності, працює з 1992 року. Вона розповіла про «гендерні» виклики і яким чином Профспілка ЗФ їх вирішує.

Відомо, що Данія порівняно з багатьма іншими країнами світу досягла максимально можливої рівності між статями. Тут ще у 1976 році було прийнято Закон про рівну зарплатну плату. Головна мета цього документа полягала у ліквідації будь-якої дискримінації за ознакою статі. 1978 року було ухвалено ще два закони: про рівні можливості, який проголосив принцип гендерної рівності в усіх сферах життєдіяльності суспільства, та про рівний підхід до чоловіків і жінок під час прийому на роботу. Але, як розповіла представниця Профспілки ЗФ, з гендерною рівністю у трудовій сфері є ще проблеми.

Рівність в оплаті праці — через 79 років

Сюзан Фаст Дженсен: «На жаль, різниця в оплаті праці, яка базується на гендерній диференціації, в Данії становить у середньому 11 відсотків — більшу зарплатну плату отримують чоловіки. Це трохи менше, ніж такий показник у цілому в Європі — 13,5 відсотка. У деяких галузях, що перебувають у сфері впливу нашого профоб'єднання, ця відмінність становить навіть 25 відсотків, є такі галузі, де лише 6 відсотків. З кожним роком різниця в оплаті праці, щоправда, зменшується. Ми підраховали, що зі збереженням тенденції останніх десяти років у нас будуть рівні зарплатні плати через 79 років. І ми вважаємо, що маємо діяти активніше, щоб скоротити цей часовий проміжок».

Зменшити гендерну сегрегацію на ринку праці

Сюзан Фаст Дженсен: «Отже, перше, що ми робимо, щоб зменшити розрив в оплаті праці, готуємо щорічні статистичні дані. До речі, є такі національні статистичні дослідження, які базуються на міжнародних стандартах. Статистика допомагає нам виявити розподіл ролей на наших підприємствах. З'ясувалося, що структура зарплатної плати є більшою там, де працюють чоловіки, а жінки зайняті у сферах менш оплачуваних. Проблема гендерного розриву у зарплаті — це проблема традиційного розподілу у працевлаштуванні. Наприклад, слюсарі — це чоловіки, а прибиральниці — жінки. Серед прибиральників у Данії лише 20 відсотків чоловіків. Тому ми працюємо над тим, щоб зменшити гендерну сегрегацію у розподілі праці, щоб в усіх професіях були однаково представлені чоловіки і жінки. Ми проводимо відповідні тренінги для керівників профспілкових організацій і профспілкових інспекторів праці, які допомагають їм виявити, чи є у них такі проблеми. І робили все, щоб жінки себе інакше позиціонували. Це допомагає, по-перше, зменшити розрив в оплаті праці. По-друге, уникнути сексуальних домагань. Бо їх менше, коли в одній і тій же професії є жінки і чоловіки. Ми також зробили вебсайт, де друкуємо успішні трудові історії молодих жінок, а також і чоловіків. Маємо надію, що така наша робота зробить ринок праці менш сегрегованим».

У декретну відпустку і мама, і тато

В одній з конвенцій Міжнародної організації праці (№45) визначено, що «найважливішим завданням жінки є її роль у сім'ї — матері і дружини, отже, працююча жінка повинна бути захищена від загроз для традиційних ролей». Данія протягом багатьох років вважається однією з найбільш благополучних країн світу з точки зору суспільної рівноправності жінок. Право «голосу» жінки отримали одні з перших — у 1915-му (на муніципальному рівні — з 1908-го). За статистикою, Данія посідає одне з перших місць у Євросоюзі за кількістю працюючих жінок. Але що змінюється для неї з появою дитини?

Сюзан Фаст Дженсен: «У нашій країні прийнято новий закон, і

Профспілка ЗФ була однією зі сторін переговорів, за яким чоловікам тепер надається дев'ять тижнів декретної відпустки (до цього було два тижні). Ці дев'ять тижнів вони не можуть передати своїм жінкам. Ми проводимо інформативні зустрічі з працівниками-чоловіками, вони обізнані з цими новими правилами. Також ми зробили дослідження і з'ясували, що збільшена відпустка робить пари щасливішими, поменшало розлучень. Для матері виділяється два тижні до народження дитини, чотирнадцять тижнів — після народження, які є тільки її, і вона не може розділити їх зі своїм чоловіком. Двадцять шість тижнів є спільними. Загалом декретна відпустка у Данії — це сорок два тижні».

Новий закон стосується і гомосексуальних пар, які мають дітей. І це є великим прогресом для нашої країни».

Сексуальні домагання на робочому місці

2020 рік змусив багатьох у Данії переглянути питання сексуального домагання на робочому місці. Усе почалося з виступу Софі Лінде на церемонії нагородження за кращі комедійні шоу. «Ми можемо робити вигляд, що в Данії немає різниці між чоловіками й жінками, — сказала Лінде, — але це брехня». Вона розповіла про свій надзвичайно стресовий для неї досвід, як у 18 років пережила сексуальні домагання від керівника телекомпанії, який погрожував зруйнувати її кар'єру. Коли телеканал критично зреагував на цей виступ, понад 1600 жінок, котрі працюють або працювали на цьому каналі, підписали відкритого листа, що й вони з цим сталися».

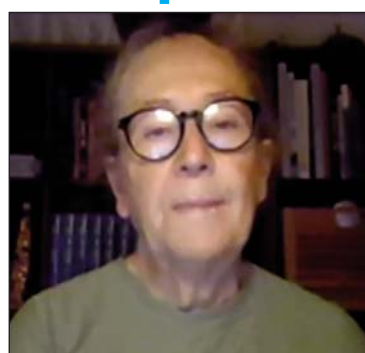
Сюзан Фаст Дженсен: «Історія не обмежилася досвідом журналістки. Підписали відкритого листа про гендерну дискримінацію й сексуальні домагання тисячі лікарів, науковців, студенток різних навчальних закладів. А також і понад 300 політичних діячок. Виступ Лінде спричинив дуже велику дискусію в Данії. Цей випадок також став поштовхом для профспілок, щоб вивчити в організації цю проблему. Ми провели дослідження і з'ясували, що в наших галузях на сексуальні домагання наражаються в основному молоді люди, як жінки, так і чоловіки. Наслідки — стрес, непрацездатність, негативний вплив на компанію і на економіку в цілому. Ми почали впроваджувати постійні тренінги для керівників наших первинних організацій, представників з охорони праці для проведення у колективах інформативної кампанії».

Зараз у Данії прийнято закон, за яким жертвам сексуальних домагань на підприємствах збільшено фінансове відшкодування від роботодавця до шести тисяч євро. До цього було три тисячі євро. У законі визначено також, що є сексуальним домаганням. Це все, що погано впливає на самопочуття людини. Навіть схвальний свист чоловіків, невдалий жарт, від якого виникають неприємні почуття».

В ухваленні правил, покликаних покращити психологічну атмосферу у трудових колективах, які з 1 листопада 2020 року стали неодмінною частиною трудових угод у Данії, розтлумачено, що сексуальним домаганням, або «небажаною сексуальною увагою», зокрема є: «небажані дотики, словесні заклики до сексуальних стосунків, відповідні жарти й коментарі, питання на теми навколо сексу, демонстрація порнографічних матеріалів тощо».

Опікуємося проблемами груп ЛГБТ

Сьогодні у Данії гомосексуальним людям простіше визнати свою нетрадиційну орієнтацію. І що важливо, така людина вже не вважає себе ущемленою і не почувається неповноцінною. Однак упереджен-



ня щодо таких людей усе ще існують і тут.

Сюзан Фаст Дженсен: «На жаль, є у нас проблема гендерно обумовленого насилля людей з нетрадиційною сексуальною орієнтацією, спричинені стереотипами. На наш погляд, такі люди є більш дискримінованими, і більше страждають. Тому ми пропонуємо нашим шопстюартам, представникам з охорони праці, включати у навчальні курси також питання про проблеми груп ЛГБТ. Ширше дискутувати такі теми, які раніше були під абсолютним табу, в трудових колективах. Професійно їх доносити. Ми маємо спеціальні курси для працівників на локальному рівні. Для того щоб мотивувати наших шопстюартів працювати над цією тематикою, проводимо раз на рік зустріч з нагородою для профлідера, який має у цьому напрямі профспілкової роботи найбільші успіхи».

Ми відстежуємо випадки сексуальної дискримінації. Наприклад, в одній з наших організацій роботодавець вигнав водія за те, що той був транс гендерною людиною, прагнув змінити параметри своєї статі. Профспілка ЗФ стала на захист, і ця людина отримала 20 тисяч євро компенсації від роботодавця».

Самотність і притулки для жертв насилля — чоловіків

Багато років жінок у суспільстві принижували, тому традиційно складалася їх жертвими (від лат. víctima — жертва) поведінка. Тепер світ змінюється у бік маскулінізації (очоловічування) жінки. І навпаки.

Сюзан Фаст Дженсен: «Жінки потерпали від гендерно обумовленого насилля, мабуть, років сорок, але в останні 5-10 років ми бачимо зворотну тенденцію: від насилля потерпають і чоловіки. І зараз в Данії для чоловіків, які потерпають від насилля в сім'ї, організовуються притулки, де скридженням чоловікам пропонують їжу та проживання, транспорт до медичних установ, а також цілодобову психологічну допомогу. Це можна було б назвати «гендерним вирівнюванням», але воно таке нам не потрібно».

Ще одна проблема, про яку розповіла Сюзан, також більше стосується чоловіків, і на нижньому рівні суспільства, і на високих керівних посадах — проблема самотності. Вона особливо поглиблюється після розлучення (більшість розлучень ініціюють жінки). Самотні чоловіки частіше хворіють, раніше помирають».

Сюзан Фаст Дженсен: «Ми помітили, що чоловіки не люблять ходити до лікарів. Тоді ми зробили в наших організаціях такий цілеспрямований проєкт: привезли лікарів на робоче місце для обстеження саме працівників-чоловіків. Це було доцільно особливо для чоловіків старшого віку, а також тих, хто живе на периферії, далеко від великих міст».

Профспілка ЗФ також організовує тільки для чоловіків так звані дозвільні центри».

Сюзан Фаст Дженсен: «Самотні чоловіки частіше не мають друзів. У таких центрах вони можуть поспілкуватися, зайнятися різноманітними іграми. Це робить ще й тому, що із самотності впливає інша проблема — високий рівень самотності людини в тому, що вона потребує».

Лілія СОКОЛОВА

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

АТОМНИЙ СПОРТ

ІСТОРІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО КЛУБУ «АТОМ УКРАЇНИ»

Продовження.
Початок у №8

На Будацькій косі між Дністровським лиманом та Чорним морем розташоване селище Заточка. В останні роки саме тут, у пансіонаті «Рута» (директор — Корній В.О.), проводять свій літній відпочинок працівники Компанії: мальовнича територія, комфортабельні номери, для дітей захоплюючі атракціони. А зовсім недавно тут було збудовано спортивне містечко і першими його випробували учасники традиційної профспілкової спартакиади галузі. Спортсмени-атомники розіграли 41 комплект нагород, у дев'ять видів спорту. У командному заліку кращими були колективи ЗАЕС, РАЕС, ЮАЕС — перша група та ЧАЕС, ЧООП, АТ КІЕП — друга група.

2 червня на стадіоні «Ізотоп» м. Вараш відбувся благодійний фестиваль спорту, приурочений до Дня захисту дітей, який мав на меті об'єднати учасників заходу та зібрати кошти для вихованців Вараського міського центру реабілітації дітей з інвалідністю. У програмі фестивалю — змагання на самокатах та роликах, легкоатлетичні забіги, конкурси. До свята на стадіоні долучилися 165 любителів спорту та активного відпочинку. Вболівали за спортсменів їхні рідні, друзі, колеги, гості, у тому числі й вихованці Центру реабілітації. У фіналі відбувся велопробіг Вараш — «Біле озеро», після якого на природі всі учасники скуштували традиційну рибну юшку. До участі у благодійному заході долучилися депутат Верховної Ради України, секретар Комітету ВРУ з питань ядерної політики та ядерної безпеки Вікторія Войцицька, яка понад п'ятнадцять років захоплюється оздоровчим бігом. Було зібрано для дітей сиріт понад 15 тисяч гривень.

Футбольний Нетішин відомий далеко за межами регіону, адже тут виховані такі відомі спортсмени, гравці збірної України, як Віталій Косовський та Валерій Федорчук та ціла плеяда знамих приборкувачів шкрянного м'яча. Цюгоріч до них приєднався і чемпіон світу серед молоді U-20 Олександр Халхуа. Перед тим як розпочати кар'єру професійного футболіста, Олександр пройшов початковий вишкіл у юнацькій спортивній школі ППО ХАЕС і кілька років тренувався під орудою таких тренерів, як Володимир Возний та Володимир Моцук. З роками неабияка наполегливість та майстерність дали можливість юнакові вступити до столичної академії київського «Динамо» та збірної країни.

На чемпіонаті світу з футболу цього року українська збірна перемогла команди Польщі, Італії, Нігерії, США, Південної Кореї. Останні у фіналі наші юнаки здолали з рахунком 3:1 та стали чемпіонами світу серед молоді. За виховання чемпіона тренера відділення футболу КДЮСШ ППО ХАЕС Вознюку А.В. було присвоєно звання «Заслужений тренер України з футболу».

5-8 червня одинадцять пам'ятних кубків, сорок три медалі в особистих та командних змаганнях вибороли спортсмени Атомпрофспілки на XVI Міжнародному фестивалі робітничого спорту в болгарській Албени. Золоті медалі отримали: жіноча шахова команда — О. Криволапова і С. Савченко, гирьовики — М. Морозов і С. Чулков, плавець О. Дозорцева, борець С. Тілінін. Призерами Фестивалю стали жіноча та чоловіча команди з пляжного волейболу, легкоатлетка О. Вялова, гирьовик М. Завальєв.

У червні вже третій рік поспіль взяти участь у най-

енергійніший велосотці «100 Belowwatt» приїжджають до Вараша спортсмени-аматори з усіх кутків України — цього разу 185 велосипедистів представляли 12 областей України. Окрену найчисельнішу групу становили мешканці міста-супутника та представники Дирекції і відокремлених підрозділів НАЕК «Енергоатом». Маршрут велопробігу був прокладений місцями Володимиреччини: мальовничі озера, вузькоколіїна залізниця «Кукушка» та місточки, зокрема найдовший дерев'яний міст Європи, через півтора десятки сіл, до реабілітаційного озера «Біле озеро», де був фініш велопробігу.

Першим подолав 100-кілометрову дистанцію спортсмен зі Світловодська Антон Пустовіт. Кращим серед представників «Енергоатома» був зварювальник Рівненської АЕС Віталій Демидишин. У жінок на фініші боротьба за перемогу — справжній трилер. Долю «золота» вирішили фінішні спурт і всього три секунди, на які Ганна Таченко з Вознесенська випередила минулолітню чемпіонку Ольгу Віок та стала першою. У командному заліку серед підрозділів НАЕК «Енергоатом» першою була команда «РАЕСteam» у складі О.Кудрика, С. Муравинця, В. Талаха, С. Харечка та генерального директора АЕС П. Павлишина.

Липень був успішним для енергодарських спортсменів — колектив фізкультури поповнився двома заслуженими майстрами спорту України. У французькому містечку Десізе пройшов чемпіонат Європи з веслування на каное. До складу збірної команди України входили чотири вихованці спортивної школи — Л. Бабак, Д. Давидов, Д. Кряж і О. Чехмиренко. На марафонській дистанції довжиною 15,2 км Д. Давидов виборов золоту медаль серед юніорів, а Л. Бабак дві золоті медалі на дистанціях 15,2 і 3,4 км серед жінок. Трохи пізніше, у вересні, на чемпіонаті світу у китайському Шаосіні Людмила стане володаркою ще двох золотих медалей. Починаючи з 2017 року, двічі на не програвала жодного марафонського заїзду на чемпіонатах світу та Європи. Людмилі Бабак було присвоєно звання «Заслужений майстер спорту України».

На чемпіонаті світу з пауерліфтингу, який пройшов у столиці Казахстану Нурсултані, відзначилася ще одна енергодарка — Раїса Топоркова (тренер — засл. тренер України С.М. Кумейко), яка виборола третє місце і встановила новий рекорд Європи. Неодноразовий чемпіон та рекордсмен світу, Європи та України, учасник трьох Паралімпійських ігор присвоєно звання «Заслужений майстер спорту України». Крім того, за видатні спортивні досягнення, підняття спортивного іміджу Енергодара, здобутки на чемпіонатах світу, Європи та України рішенням Енергодарської міської ради Раїсі було присвоєно звання «Почесний громадянин міста Енергодара» і її ім'я внесено до Книги почесних громадян міста.

5-8 вересня. На базі відпочинку «Парадіз» проведено XXIV Всеукраїнську міжгалузеву спартакиаду України. Атомники були першими у трьох командних змаганнях — волейболі, шахах, гирьовому спорті та другими в турнірі з шашок. В особистих змаганнях чемпіонами стали: Е. Ковальов (шахи, ЗАЕС), Д. Бандурович (гирьовий спорт, ЗАЕС); срібними призерами — гирьовики М. Морозов (ЮАЕС), С. Чулков (ЗАЕС) та О. Криволапова (шахи, ЗАЕС); бронзовими — В. Семенов (армспорт, ЗАЕС), М. Поно-

маренко (шашки, СООП) та Р. Васинський (гирьовий спорт, ХАЕС).

30 листопада спартакиаду ВП Южно-Української АЕС було присвячено тридцятій річниці введення в експлуатацію третього енергоблока. Участь у ній взяли 1530 працівників із 29 підрозділів підприємства. Проміжні результати спартакиади інтригували до останнього. Переможця у цьому виді змагань довелося визначити тільки у додаткових поєдинках. У підсумку перше



місце в заключному виді спартакиади вибороли фізкультурники цеху ТАВ. А переможця та призерів спартакиади у загальнокомандному заліку оголошено вже під час урочистостей, що відбулися в той же день у Палаці культури «Енергетик». Першою в цей рік стала команда АУП. Під час урочистостей відзначили кращих фізоргів, суддів, організаторів. Спеціальний приз «За активну участь» отримала команда ради ветеранів ЮАЕС.

15 грудня вдруге у Вараші напередодні улюбленого свята всіх дітей та дорослих — Дня Святого Миколая та професійного свята колективу — Дня енергетика, проведено благодійний легкоатлетичний забіг. Це була спільна ініціатива організації молоді, адміністрації та профспілкового комітету Рівненської АЕС заради благодійної мети — зібрати кошти на підтримку Вараського центру соціальної реабілітації.

Учасниками пробігу стали понад триста варашан, а якщо рахувати ще й волонтерів, уболівальників, тих, хто допомагав і підтримував, то понад п'ятсот осіб. Участь брали цілими сім'ями, біговими клубами, громадськими організаціями та колективами. Ідейним натхненником цього заходу став генеральний директор РАЕС — Павло Павлишин. Разом зібрали 24 тисячі гривень, які пішли на закупівлю парарафіонагривача для Вараського центру соціальної реабілітації. Веломандрівку Північно-східноукраїнської країни організували учасники спартакиади — Португалією літом цього року здійснили працівники ЗАЕС — начальник зміни енергоблока №4 Сергій Білик, інженер ЦТАВ Андрій Юрков та працівник ХАЕС Ігор Аксюта. Подорож атомних веломандрівників тривала три тижні. За цей час на велосипедах вони пройшли з півночі на південь країни, а це понад 1,5 тисячі кілометрів. Могли б і більше, але головне правило досвідченого мандрівника — не квапитися, а отримувати справжнє задоволення від побаченого!

Рівненські атомники — постійні учасники багатьох легкоатлетичних заходів та проектів, що популяризують біговий спорт. У Вараші проводиться кілька легкоатлетичних пробігів, а зовсім недавно у місті було створено перший біговий клуб «Varash Running Club». Ініціатором створення став заступник начальника відділу інформаційних тех-

нологій Сергій Котельник, а членами клубу — працівники структурних підрозділів Рівненської АЕС. Мета громадського клубу — популяризація здорового способу життя, спортивна мотивація та об'єднання усіх любителів бігу міста, незалежно від досвіду, віку, соціального статусу, релігійних чи політичних уподобань.

Сонце, вода і вітрила — такі ласкаво-теплі та мрійливо-захопливі бажання асоціюються у багатьох дитлах міста-супутника Запорізької АЕС



Енергодара із заняттями у місцевому яхт-клубі «Борисфен».

Розташований він на березі Каховського водосховища і має чудову акваторію для тренувань. Спортклуб був організований у 2012 році з ініціативи голови Енергодарської об'єднаної організації профспілки Віктора Поліхраниова, при солідарній підтримці керівництва заводу нестандартного обладнання і трубопроводів. У рік відкриття клубу мав одну яхту, купували старі судна та відновлювали їх власноручно. Так і з'явилися на баланс профспілкового яхт-клубу човни олімпійського класу «Оптиміст», а для початківців — «Кадети» та «Промені».

Вихованці дитячої секції яхт-клубу завдяки з радості чекають на подорож по Каховському водосховищу. Цього року в поході, разом з дорослими, взяли участь 18 юних моряків на яхтах «Північна Мароліна» (АЕМ), «Гелпарт» та «Еола» (обидві — ЗАЕС). Програма походу була дуже насиченою — у Кам'яніч Дніпровській відвідали історичний музей, дали вирушили на Мамай-гору, де проходила розкопки експедиції археологів. Вразені у дітей було чимало і, звичайно, захвату додали спортивні ігри, спілкування, пісні біля вогнища...

Кращі спортсмени 2019 року за версією «Атомника України»: Л. Бабак (гребля каное, ЗАЕС), Д. Давидов (гребля каное, ЗАЕС), Я. Давидчук (самбо, ХАЕС), О. Криволапова (шахи, ЗАЕС), С. Марченко (армліфтинг, СООП), М. Морозов (гирьовий спорт, ЮАЕС), О. Крисюк (кікбоксинг, РАЕС), Р. Топоркова (пауерліфтинг, ЗАЕС), С. Тілінін (боротьба, ЗАЕС), С. Чулков (гирьовий спорт, ЗАЕС).

Кращі тренери року: Вольний В.Я. (футбол, ХАЕС), Горохов Г.В. (самбо, ХАЕС), Карая Б.Е. (боротьба, ЮАЕС), Кравченко О.Е. (кікбоксинг, РАЕС), Кумейко С.М. (пауерліфтинг, ЗАЕС), Невертій А.І. (волейбол, ЗАЕС), Сніжко С.С. (гребля, ЗАЕС).

2020 рік

У безрезніх всесвітніх пандемія коронавірусу внесла свої корективи й у соціально-спортивне життя. З середини березня в країні було оголошено карантин: закриті спортивні зали і плавальні басейни, заборонені групові тренування та змагання, навіть перенесено терміни проведення Олімпійських ігор, багатьох чемпіонатів світу та Європи.



озеро», численних легкоатлетичних забігів, велоїздів та змагань з триатлону. Рік тому дізнався про екстремальний заплив і вирішив взяти у ньому участь. Дистанція понад 6,5 км його не лякала, головне — підготуватися психологічно. Все пройшло для Сергія успішно — стартувавши від мосту на азійському континенті, через 1 годину 03 хвилини варашанин фінішував поряд з Босфорським мостом, уже в Європі. Випробування на міцність було успішним.

У липні юні плавці КДЮСШ Рівненської АЕС взяли участь у міжнародних дитячих змаганнях в болгарській Албени. За підсумками запливів четверо з них вибороли два перших, одне друге та три треті місця. Ольга Фокина здобула золоту та срібну на дистанціях 50 м батерфляєм і вільним стилем. Вероніка Шавінська виборола бронзу на 50-метровці на спині. Євген Боровик посів третю сходинку п'єдесталу на дистанції 50 м на спині, а Микола Киричик став першим на 200-метровці у комплексному плаванні.

Українські діти не тільки активно змагалися, а й відпочивали: красиві пляжі, пам'ятні місця, чудова погода та релаксуючі звуки моря допомагали набратися сил перед новими спортивними стартами. А це ще раз підтвердило, що на соціальних об'єктах Компанії НАЕК «Енергоатом» створено якнайкращі умови для популяризації здорового способу життя не тільки серед працюючих, а й молодого покоління.

У серпні у сесійній залі виступили Южноукраїнської міської ради відбувся урочистий захід — нагородження стипендіатами міського голови «Обдарованість» серед дітей та молоді в галузі спорту та культури.

Стипендія міського голови призначається раз на рік за результатами кращих досягнень южноукраїнських дітей. Цього разу володарями стипендії у галузі спорту в розмірі 3 тис. грн стали: дварозова чемпіонка України з плавання Поліна Зубрич (тренери-викладачі Дозорцева О.В. та Суворкіна Л.М.) та спортсменка відділення греко-римської боротьби, переможці чемпіонатів та Кубків Ліги боротьби — Переута Євген, Величко Владислав, Шульга Микита (тренери-викладачі Карая Б.Е. та Чебанов Д.С.).

24 серпня рівненські атомники та мешканці міста-супутника долучилися до щорічного легкоатлетичного онлайнзабігу, присвяченого Дню Незалежності України. У день свята він тривав з 6:00 до 11:00 години. Спортсмени бігли у вишиванках, з національною символікою та у супроводі патріотичних пісень, пропагуючи не тільки свою прихильність до легкої атлетики, а й чітку громадянську позицію. Також у святкові дні група працівників РАЕС здійснила автомобільний містайм-супутниками українських АЕС, присвячений 40-річчю з дня введення в експлуатацію енергоблока №1 Рівненської АЕС.

Микола МЕРКУШЕВ
(Далі буде)

21 Листопада — день гідності та свободи

Приклад для майбутніх поколінь

21 листопада нетишинці разом з українцями у багатьох куточках України взяли участь у заходах з нагоди відзначення Дня Гідності та Свободи.

Цей день став точкою відліку у новітній історії України, адже розбудив почуття гідності й поваги до себе, яким пронизано ество українця і заковане у його ДНК.

На Алеї Героїв зібралися молодь і старше покоління нетишинців. У своєму виступі генеральний директор ВП ХАЕС Андрій Козюра наголосив, що ми вшановуємо побратимів, які у 2013 році стали на захист європейського вибору українського народу: «Ми маємо бути гідними наших Героїв, які поклали свої життя за гідність та свободу. Також шана і тим воїнам, які сьогодні відвоюють незалежність та гідність України на фронті».

Вони — приклад для майбутніх поколінь, світ знає імена загиблих на Майдані як Героїв Небесної Сотні.

Ми усе витримаємо, Україна обов'язково переможе ворога!



ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ — ПРО СОКРОВЕННЕ

Українська зоря Перемоги
Настає переможний той час,
На який Україна чекає —
Ми повернем Херсон і Донбас
І наш Крим, що вогнями палає.
Вибухає підірваний міст,
Севастополь горить з кораблями,
Керч, Джанкой ми б'ємо в повний ріст,
Із летищ лишаються плями.
Скільки крові й невинних смертей
«Руський мір» заподіяв зухвало,
Із ракет в матерів і дітей
Бив шаленим палаючим валом.
До землі припадають міста
І від сіл криє попіль руїни,
Бо одна у бандитів мета —
Знищить повністю край України.
Це ж Люцифер, страшний геноцид,
Крізь яку не дивитися призму,
Кремль утратив всю совість і стид,
Став країною зла й тероризму.
Все сповідує до навпаки
Руська гнидь, що кришує сваволю,
Тому наші бійці-козаки
У боях захищають нам волю.
В битвах зеки ідуть на той світ
Й гинуть «мобіки» вже тисячами —
Думав путін, як йшов у похід,
Що зустрінуть його з калачами.
Хай горять окупанти вогнем,
Рвуть серця їм поразок тривоги
Й майорить над московським кремлем
Українська Зоря Перемоги!

Наш хліб

Кладу на долоні колосся пшениці
Й виважую серцем зерно золоте,
Це знакове поле і смак паляниці —
То Боже творіння безцінне й святе.
Не маємо скарбу дорожчого в світі,
Ніж хліб цей пахучий на щедрім столі,
У зоряних ранках росою умитий,
Зігрітий в священному лоні землі.
Земля українська — це наша скарбниця,
А хліб — то святиня моя золота,
Нехай в Україні наш хліб колоситься
На щастя, на долю, на щедрі літа.
Вклонімося, як сонцю, ясній паляниці
І втомленій праці невтомних батьків.
Не хлібом єдиним багата людина,
І знаємо справжню ціну колоскам,
Свята, мов ікона, Господня хлібина
Стає і життям, і духовністю нам.
Від хліба святого йде щастя і доля
Та всі благодаті й добро на землі,
І наші пісні з українського поля
На крилах несуть у світи журавлі.

Красуйся, українська мово!

Беззаперечно, безумовно,
Усе життя й свої літа
Вивчайте українську мову —
Вона для кожного свята.
Це наша вічна берегиня
Усіх віків і поколінь,
Що розцвіла, немов калина,
Під Божий дар благословіння.
Ця мова йде від мами й тата,
Від генів роду і землі,
Тому вона така крилата,
Як у польоті журавлі.
Чарівна, світла, веселкова, —
Як нею нам не дорожить?!
Красуйся ж, українська мово,
Мені без тебе не прожити!
В ній кожний звук і ніжне слово —
То золотий нам оберіг,
Що нам дає тепло любові,
Як рідний батьківський поріг.
Мов щедра ласка материнська,
Хай у стодзвоні майбуття
Нас гріє мова українська —
Душі крилиця золота.

Олександр ДЕМИДЕНКО



Юлія КУЛАЄВА
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

ЗМАГАТИСЯ І ПЕРЕМОГАТИ



Рівненські атомники — призери з триатлону

На спортивних спорудах Рівненської АЕС відбувся триатлон у закритих приміщеннях «Amber Indoor Triathlon 2022». Його учасниками стали 68 спортсменів та аматорів з різних куточків країни, третина з яких — працівники енергогенеруючого підприємства.

Єдині на Рівненщині змагання з триатлону в закритих приміщеннях проходять уже втретє у місті-супутнику РАЕС Вараші, однак ця традиція цьогоріч набула ще й благодійного сенсу, адже кожен учасник міг зробити благодійний внесок для ЗСУ. До слова, цей триатлон є також одним із небагатьох змагань такого типу в Україні. Захід, організований спортклубом «Amber Tri Sports», проводився за підтримки Рівненської АЕС та Вараської міської ради (проект-переможець Громадського бюджету), а також спонсорів з числа місцевих підприємств, всеукраїнських та міжнародних торгових мереж.

Триатлон у закритих приміщеннях — це змагання осінньо-зимового періоду, які об'єднують: велосипедний етап (10 км на інтерактивному велотренажері в залі важкої атлетики спорткомплексу РАЕС «Ізотоп»), плавання (375 м у басейні РАЕС «Енергетик») та біг (2,5 км

на стадіоні спорткомплексу). Змагання тривали упродовж двох днів. Кожен етап проводився індивідуально для спортсменів та передбачав відпочинок перед наступним етапом.

За словами одного з організаторів, працівника РАЕС Станіслава Харечка, триатлон організовується стільки ж, скільки існує спортивний клуб «Amber Tri Sports», і щороку кількість та географія учасників збільшується. Так, цьогоріч серед 68 учасників змагались як молодь від 20 років, так і досвідчені спортсмени й аматори віком понад 55 років з восьми областей України. Серед них 20 працівників різних структурних підрозділів Рівненської АЕС. Попри мороз та сніг усі учасники, як професійні, так і аматори, впевнено подолали фінальну лінію — забіг на стадіоні та здобули заслужені нагороди у 14 номінаціях.

У абсолюті серед чоловіків та серед жінок переможцями стали Дмитро Стецюк (Рівне) та Ольга Корець (Луцьк). Серед чоловіків та серед жінок у віковій категорії «18-29» перші місця посіли Іван Гузоватий (Вараш) і Радміла Калініна (Харків); у в/к «30-39» першість завоювали Дмитро Новосад (Ковель) та Олена Блищик (Вараш, РАЕС); у в/к «40-49» перемогли Валентин Черняк (Луцьк) та Жанна Бадаліс

(Дубно); у в/к «50+» перші сходинок п'єдесталу посіли Сергій Куроедов (Вараш, РАЕС) та Наталія Харечко (Вараш). Також серед призерів у різних вікових категоріях рівненські атомники: Олена Гуцало, Оксана Казимирська, Артем Тищук, Андрій Куцко, Леонід Нестерчук завоювали срібло, а Вікторія Середенко — бронзу. Крайній результат на плавальному етапі показав варашанин Антон Гуцало, а кращій результат на велосипедному та біговому етапах продемонстрував рівнянин Дмитро Стецюк. Заслуженою нагородою «За волю до перемоги» відзначено паратриатлоніста Руслана Рубеля з м. Київ, який проходив усі змагання разом зі своїм гайдом. У 53 роки, маючи значні вади зору, чоловік досягнув справді надихаючих результатів та довів, що на шляху до мети перешкод не існує. Усі вони нагороджені кубками, медалями, дипломами та цінними призами від спонсорів змагань. У підсумку спортсменам вдалося зібрати майже 10 тисяч гривень, які будуть скеровані на потреби військових.

Переможець триатлону, неодноразовий призер спортивних заходів Рівненської АЕС, майстер спорту з велосипедного спорту та триатлону Дмитро Стецюк підкреслює, що тримати високий темп упродовж дводенного івенту допомагали якісні умови, забезпечені на всіх етапах змагань, та дружня атмосфера серед учасників.

«Такі заходи — це можливість зарядитися позитивною енергією, поспілкуватися з друзями та довести, що дякуючи ЗСУ ми сьогодні можемо жити повноцінним життям, змагатися і перемагати», — наголосив спортсмен.

Постійний учасник спортивних заходів Рівненської АЕС, представник адміністрації підприємства Сергій Куроедов зазначає: щоразу перемогою для нього є безпосередня участь у триатлонах, адже саме власні рекорди стоять вище здобутих медалей.



Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!



Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000